
³⁶ TC 1A, 2A. Interview met C.M. de Vries in de *Amersfoortse Courant*, 12 april 1958, HDC/IKON 2235.

³⁷ TE 1B.

³⁸ TC 1A, TE 2A.

³⁹ TE 2A.

⁴⁰ *De Hervormde Kerk*, 4 september 1954, HDC/IKON 2234.

⁴¹ TE 1B, TC 1A.

bijzondere *Sitz im Leben* komt dan in de inleidende documentaire naar voren. Deze documentaire, of soms ook een inleidend gesprek, duurt ongeveer tien minuten en vormt een uitweg om de strikte beperkingen van minister Cals te omzeilen. Hij wil het IKOR beperken tot het uitzenden van kerkdiensten. Hopelijk kan het IKOR door de korte documentaire de kerkdienst dichterbij de kijkers brengen. Het is volgens C.M. de Vries de kunst om 'als die kerkdiensten dan al niet zo verschrikkelijk attractief waren, dan in ieder geval die inleiding een soort van fascinatie mee te geven.'³⁶

Met betrekking tot de keus voor een geschikte predikant of gemeente voor het uitzenden van een kerkdienst denkt E. de Vries dat de gemeente vaak interessant is door de predikant, als die in zijn gemeente de boeiende dingen naar voren weet te halen. Het kan echter ook voorkomen dat de Televisiecommissie de predikant graag wil hebben, maar dat zijn gemeente hen niet bevalt.³⁷ Het lijkt er dus op dat de keuze niet gemaakt wordt op grond van enkel harde argumenten en duidelijk gestelde prioriteiten: E. de Vries en C.M. de Vries geven geen eensluidend verslag van de gang van zaken. Er blijkt maar één duidelijk argument van aanzienlijk belang te zijn: alle kerken die aangesloten zijn bij het IKOR moeten evenredig aan bod komen. In een jaar zullen er dus meer hervormde dan lutherse kerkdienstuitzendingen zijn. En is uiteindelijk de keus voor predikant en gemeente gemaakt, dan wordt het kerkgebouw zelden afgewezen. Alleen praktische bezwaren met betrekking tot bijvoorbeeld de ruimte die er is voor het bewegen van camera's of de elektriciteitsvoorziening, kunnen leiden tot het uitwijken naar een andere gemeente. Esthetische beweegredenen zijn niet van kracht, hoewel een visueel aantrekkelijke ruimte natuurlijk mooi meegenomen is.³⁸

De selectie van predikanten door het IKOR vindt dus alleen plaats op grond van hun reputatie als 'prekerd' (C.M. de Vries) en op grond van hun geloofsrichting. Tijd om naar elke kandidaat te gaan luisteren, is er niet. Hierdoor komt het voor dat een predikant of een 'luide schreeuwer' is die zich van de kijker niets aantrekt, of dat hij het gezellig met de camera heeft en ook af en toe eens met de gemeente in de kerk.³⁹ Niet iedere predikant heeft dus de mogelijkheid in zich om een televisiedominee te zijn. Van Meynen zegt in *De Hervormde Kerk* dat het succes van de uitzending staat of valt met de predikant. 'Boven hetgeen hij zegt steekt waarschijnlijk uit de waarde van zijn persoonlijkheid, die in dit visuele medium doorslaggevend is.'⁴⁰ De heren De Vries hebben dan ook zeker hun voorkeuren. Miskotte en Barnard zijn favoriet, maar ze mogen niet te vaak komen, want dan ligt het er te dik bovenop.⁴¹